

ere blevne ganske grundig og væsentlig modererede, saaledes at man jo kom ned paa Priser for lange Afstande, som man vistnok ikke har i noget andet Land. For Nærtrafikken, for hvad der laa inden for eller under 15 Kilometer, fik man den Gang ingen Forhøjelse paa Billetpriserne, og for den meget nære Trafik — de Stationer, som ligge nærmest ved Byerne — fik man endogsaa gennemgaaende en Nedsættelse fra 35 til 30 Ø., men saa snart man naaede 15 Kilometer og derover, fik man et Tillæg paa 10 Ø. i Billetprisen for 2 Billetter. Nu staa vi igen over for en ny Takstforhøjelse, og her er omtrent det samme Tilfældet. Nu begynder man igen først at faa Billetpriserne forhøjede, naar man kommer ud over 17 Kilometer; altsaa de samme 3die og 4de Stationer fra Købstaden faa igen et Tillæg paa 10 Ø. paa 2 Billetter, det er altsaa to Gange, de faa forhøjede Priser, medens de, der ligge i de nærmere Afstande og de lange Afstande, ingen Forhøjelse faa eller endogsaa en Nedsættelse.

Det er dette, jeg mener er urimeligt og en uligelig Fordeling af Byrderne, naar vi skulle til at skaffe Statsbanerne forøgede Indtægter, hvad jeg naturligvis anser for baade rimeligt, forsvarligt og retfærdigt. Jeg skal tillade mig, som et ganske bestemt Eksempel at fremdrage de 4 første Stationer fra Aarhus og Nord paa paa Længdebanen, det er Brabrand, Mundelstrup, Hinnerup og Hadsteen. De to sidste have ved Takstloven 1896 faaet en Forhøjelse paa 10 Øre. Nu faa de, hvis denne Lov træder i Kraft, saaledes som den foreligger, atter en Forhøjelse af 10 Øre paa 2 Billetter, altsaa frem og tilbage, medens Mundelstrup, som ligger 14 Kilometer fra Aarhus, ingen Forhøjelse fik sidste Gang og heller ingen faar denne Gang. Brabrand, som ligger 7 Kilometer fra Aarhus, skulde ifølge Grundtaksten sidste Gang have faaet en Forhøjelse; men for ikke at komme ud over den Regel, man havde vedtaget administrativt: at den første Station fra Byen skulde have en Nedsættelse, gav man den en Nedsættelse i Stedet for en Forhøjelse. Nu ved jeg ikke, hvordan man vil bære sig ad med Brabrand, om man nu igen vil undlade at give den denne Forhøjelse, som den skal have. Det kunde jo nu for øvrigt ikke hjælpe de andre noget, om man ogsaa gav en Forhøjelse i Brabrand. Men saaledes er Forholdet. Folkene ved Hinnerup og Hadsteen, der søge til Aarhus — og det er for Resten ligegyldigt,

om de betragte Aarhus ellers Randers som nærmeste Købstad — faa en Forhøjelse to Gange i Rad, medens Mundelstrup og Brabrand ingen Forhøjelse have faaet.

At dette er en uligelig Fordeling af Byrderne er ubestrideligt. Og naar det saa endda var noget, som kunde kaldes Retfærdighed! Jeg vil sige ligesom det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) siger med Hensyn til Skattelovene: naar man saa endda kunde sige til Folk, som kom og klagede sig over disse Byrder: Ja, men det er nu retfærdigt, men jeg for mit Vedkommende kan ikke faa Øje paa Retfærdigheden af denne Fordeling af Byrderne. Naar jeg nu kommer hjem til mine ærede Vælgere, og de beklage sig og spørge, hvorfor de dog saadan skulle hjemses og blokkes for en 10 Øre, hver Gang vi forandre Taksterne, og jeg saa siger: Ja, jeg beklager det virkelig ogsaa, men det er nu en Gang nødvendigt, vi skulle have Penge i Statskassen eller i Jernbanekassen, og det er rimeligt, og naar de saa dertil svare: Ja, men fra Mundelstrup blive de ved med at køre for de samme 35 Øre, som de kørte for før 1896, hvorfor skulle de aldrig have Forhøjelse, men vi stadigvæk, ja, saa staa jeg der, og jeg vilde være meget taknemmelig, om nogen kunde give mig Oplysninger om, hvad jeg saa skal forsvare med under Hensyn til Retfærdigheden. Nu er det jo det ærede Medlem for Søby (Vilhelm Lassen) som, saa vidt jeg ved, er Faderen eller Opfinderen af denne snilde og meget fornuftige Ide med disse Dobbeltbilletter for Kunderedse, men naar han selv ubarmhjertigt forlader sit Barn, sætter det ud og opgiver Ævret paa Forhaand, saa antager jeg det for haabløst for mig at optage det som Fosterfader og stille Ændringer i den Retning. Jeg ved saa ingen anden Udvej, end hvad jeg har gjort før, at henvende mig til den højtærede Minister; jeg ved ikke andet i denne Knibe end at henvende mig til ham. Den højtærede Minister har for øvrigt før hjulpet mig ud af en endnu værre Knibe, kan jeg godt sige end denne her, og derfor er jeg ham selvfølgelig meget taknemmelig, men det er nu heller ikke min Mening, at den højtærede Minister skulde gøre en Undtagelse med disse to ulykkelige Stationer her; det vilde jo vel sagtens være for meget, og det har jeg heller ikke tænkt mig. Jeg vil se lidt ud over mit eget Markskel til alle, som ere lige stillede, og det er selvfølgelig flere end disse to Stationer, skønt denne